

somhed, der anskaffer en bil, som den vil anvende i 3 år, må angive afskrivningsperioden til 3 år. Her skal der imidlertid tages højde for, at bilen efter 3 år kan have en betydelig handelsværdi. Modsat vil mange maskiner efter endt brugstid formentlig have en negativ skrapværdi, da selskabet skal betale for at komme af med dem. Oplysninger om skrapværdien vil skulle indhentes hos de enkelte virksomheder.

Der vil være et betydeligt arbejde forbundet med at udvælge årsregnskaber efter betryggende statistiske metoder. Hertil kommer selve analysen af årsregnskaberne samt kontakten til virksomhederne med de administrative byrder, dette vil indebære for disse. Selvom en stikprøveundersøgelse ville kunne foretages væsentligt hurtigere end en undersøgelse af samtlige årsregnskaber, vil det dog under alle omstændigheder beslaglægge for betydelige ressourcer set i forhold til nytten af undersøgelsens resultat.

En fokusgruppe kan ikke af sig selv fremkomme med mere nøjagtige tal for driftsmidlers aktuelle brugstid, og arbejdet hér vil også være uforholdsmæssigt ressourcekrævende.

Jeg agter derfor ikke at tage initiativ til at iværksætte de i spørgsmålet omhandlede undersøgelser.

Spm. nr. S 1458

Til erhvervsministeren (1/2 01) af:

Mariann Fischer Boel (V):

»Finder ministeren, at afskrivningsperioden for driftsmidler i virksomhedernes regnskab giver et retvisende billede af aktivernes økonomiske nedslidning i denne periode, når der tages højde for en evt. skrapværdi/restværdi?«

Begrundelse

Spørgsmålet er stillet i forlængelse af besvarelse fra skatteministeren på spørgsmål nr. S 638 af 4. december 2000.

Svar (9/2 01)

Erhvervsministeren (Ole Stavad):

Virksomheder som f.eks. aktie- eller anpartsselskaber skal udarbejde årsregnskaber i overens-

stemmelse med årsregnskabslovens bestemmelser.

I henhold til årsregnskabslovens § 28 skal anskaffelses- eller kostprisen for anlægsaktiver med en begrænset brugstid formindskes ved afskrivninger, der tilsigter en systematisk afskrivning af aktiverne over deres brugstid. Afskrivningerne afspejler hér ikke driftsmidlernes tab i handelsværdi. Der er alene tale om, at fordele virksomhedens omkostninger over aktivets brugstid.

Denne brugstid er afhængig af flere forskellige faktorer: den tid den pågældende virksomhed faktisk bruger aktivet, dettes samspil med andre anlægsaktiver, intensiteten af brugen af aktivet, aktivets alder og stand ved anskaffelsen, virksomhedens mulighed for at vurdere markeder og råvareforbrug osv. Der kan derfor forekomme store forskelle fra branche til branche og også mellem virksomheder indenfor den samme branche. F.eks. vil brugstiden for IT-hard- og software kunne være særdeles kort, medens den for maskiner i traditionelle industrier typisk vil være væsentlig længere.

Hertil kommer, at nogle virksomheder vælger en noget kortere afskrivningsperiode for deres driftsmidler end den faktiske brugstid for af forsigtighedsgrunde at være på den sikre side.

Det er min klare overbevisning, at det store flertal af de danske virksomheder overholder årsregnskabslovens krav til afskrivninger af driftsmidler.

Dette skal blandt andet ses i lyset af, at disse virksomheder skal lade deres årsregnskab revidere af en statsautoriseret eller registreret revisor. Hvis afskrivningsperioden ikke medfører en systematisk afskrivning af driftsmidlerne over deres brugstid, skal revisor tage et forbehold herfor.

Erhvervs- og Selskabsstyrelsen har oplyst, at der kun meget sjældent er konstateret revisorforbehold for afskrivningsperioder for driftsmidler.

Spm. nr. S 1460

Til skatteministeren (1/2 01) af:

Mariann Fischer Boel (V):

»Vil ministeren redegøre for reglerne om renteberegning ved yderligere restskat for selskaber, og er det korrekt, at selskaber, der som følge af